ÇAPA ÇİZGİROMAN GRUBU

Kapuş

Sayı: 5
2.000.000 TL.

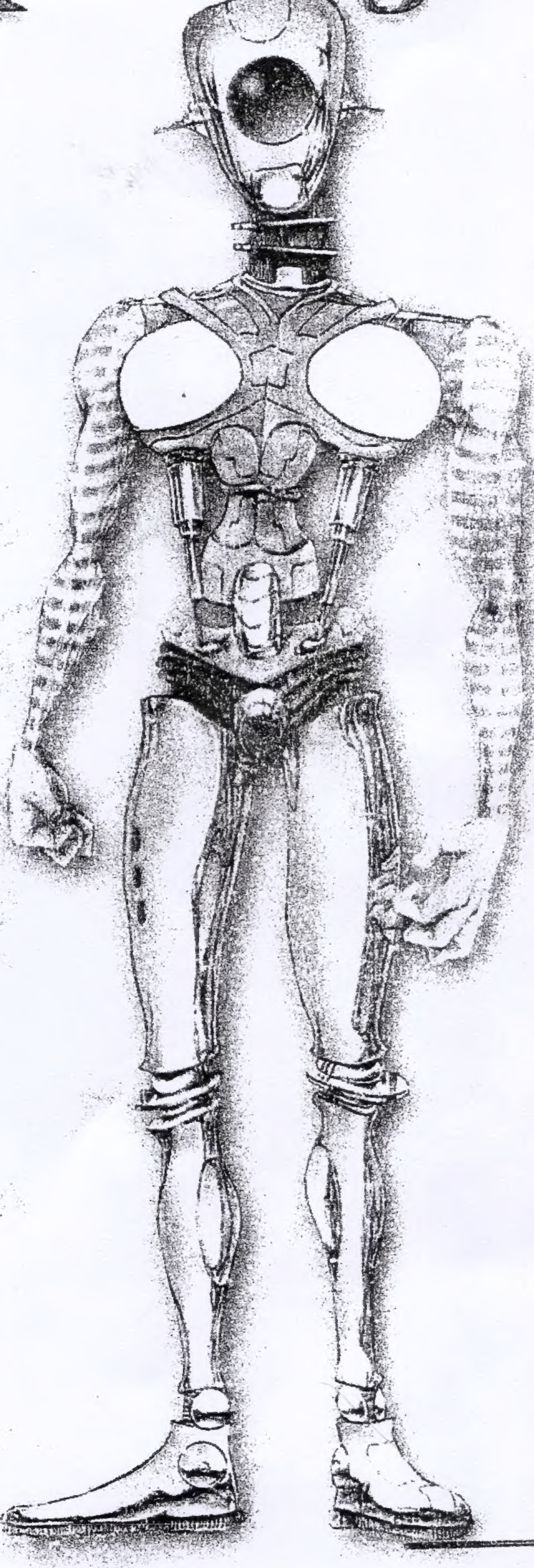

Erkin Ergin
Murat Efe
Gaye Efe
Bülent Akkoç
Ercan Süt
Ümit Kireççi
Eyüphan Erkul
Kaan Demirçelik

Çapa Çizgi Roman Grubu İftiharla Sunar...

ÇAPA
ÇİZGİROMAN
GRUBU

Yakında!

SELAM MİLLET,BEN ÜMİT KİREÇÇİ,

ÇAPA ÇİZGİROMAN GRUBU OLARAK,YİNE SIKI BİR DERGİYLE KARŞINIZDAYIZ!

ÇİZGİROMAN AŞKIYLA ÇIKTIĞIMIZ YOLDA ÖLEN ÖLÜR KALAN SAĞLAR BİZİMDİR DİYEREK ÇABALAMAYA DEVAM EDİYORUZ. BAKALIM BU NEREDE SON BULACAK YA DA BULACAK MI,SONU VAR MI-Kİ BU HENÜZ BURADAN BAKINCA BELLİ OLMUYOR.

GRUPTA YAŞADIĞIMIZ BİR BUHRAN SEBEBİYLE WEB SAYFAMIZI DEĞİŞTİRMEK ZORUNDA KALIYORUZ.
YAKINDA,DOYURUCU,AÇIP BAKMAYA DEĞER,SÜREKLİ YENİLENEN WEB SAYFAMIZ SİZLERLE OLACAKTIR DUYURULUR.

ELİNİZDEKİ SAYIDA GÖRDÜĞÜNÜZ ÜZRE ARAMIZA BİR ÇOK ARKADAŞ KATILDI. HEPSİNE "ELLERİNİZE SAĞLIK" DİYOR VE SİZİ ONLARLA BAŞBAŞA BIRAKIYORUM.

EDİTÖR
ÜMİT KİREÇÇİ

KAPAK: ÇİZİM/TASARIM MURAT EFE
SANİYELİK: ŞİİR/TASARIM GAYE EFE
70'LER,ANTEP,SİNEMA VE ÇİZGİROMAN: EYÜPHAN ERKUL
("DÜŞ ÖNÜME SERÇE" romanı yazarı)
ÖTE ORA-1: kolaj çalışma - ÜMİT KİREÇÇİ
MODERN RAPUNZEL;RALPH 124 C 41 +: BÜLENT AKKOÇ-ATILGAN B.K. dergisinden yeni bir kitap
KESTANEVİ ÇİZERLER: yorumsuz hazırlayan ÜMİT KİREÇÇİ
ANNE: MUSTAFA-ÜMİT ÇALIŞMASI
AŞK-I IZDIRAP: ERKİN ERGİN yazdı-çizdi/KALİGRAFİ:IŞIK KIZILGEDİK
KAHRAMAN DEĞİŞİRSE: ERCAN SÜT-yoğurt reklamında ağlayan adam
ROBİNSON: KAAN DEMİRÇELİK 13 yaşındayken çizmişti.
Bir "fazla taramadan kaçının" klasiği.

Çapa çizgiroman grubu,kopuş sayı 5,2002
e-mail: kopuscapa@hotmail.com

Ne zaman kalabalıklara karışıp insanların yüzlerine baksam.....
Çocukluğumun geçtiği o dağ köyümü...
evimizin loş koridorlarını....
ve annemi
ve salar saati
ve oyuncaklarımı hatırlarım...
Annemin çirkin sevgilisini ve onun pis gülüşünü
ve her gece odama kadar gelen o iğrenç zevk çığlıklarını hatırlarım...
ERKIN

bütün bunlardan tiksindiğim için kaçarım insanlardan...
şu sigarayı söndür ve
kalk artık lütfen
başka müşteri bekliyorum kalk artık...
Biliyormusun burayı da yıkacaklarmış.
olabilir...
olabilir ?
evet olabilir!
ERKİN 2

ne demek olabilir... ...
olabilir işte olabilir...
Senin bu umursamaz tavırlarından nefret ediyorum...
Şey afedersin biraz fazla ileri gittim...
ne de olsa topu topu bir fahişesin ve paramın karşılığını verdin...
ERKIN
Hey sen!.. ne zaman istersen gelebilirsin!..
ama unutma!.. özel birşeyler istersen iki katı ödemen lazım!...

TOX
OX
TOX
TOX
Bedensel ihtiyacıma karşıladım, Sana döndüm sevgilim
Hoşgeldin sevgilim.. Hoşgeldin sevgilim..
E·R·K·İ·N

70'LER, ANTEP, SİNEMA ve ÇİZGİ ROMAN

Eyüphan Erkul

Uzayıp giden kaldırımda, gazete üzerine dizilmiş renk renk çizgi romanlar olurdu o zamanlar. Onlarca çizgi roman satıcısı, hafta sonunun kalabalık haline kitap yetiştirmekte zorlanırdı. Haftalığını almış çıraklar, babalarından harçlığını koparmış veletler pazar günü kendini sinemaların olduğu caddeye atar, film seyreder, çizgi roman satın alır, yemek yer, gazoz içer, abuk sabuk gezer tozardı.

Vıcık vıcık bir nostalji olsun diye söylemiyorum ama, Gaziler caddesi yetmişli ve seksenli yıllarını yoğun çocuk cıvıltısı içinde tamamlamıştır. Tüm taşra kentlerinde olduğu gibi Antep'in de "merkez" diye adlandırılan bölgesinde kocaman bir Atatürk heykeli vardı. Ve Gaziler caddesi heykelin hemen yanındaydı. Evet... Tüm küçük kentlerde olduğu gibi Atatürk Bulvarı ve Ordu caddesi de buraya çok yakındı. Gaziler'de yan yana dizilmiş kebapçılar, baklavacılar, sinemalar, sulu yemek satan lokantalar, kasetçiler pazar günleri kepenkleri kapatmak bir yana sonuna dek açarlardı. O zamanlar birkaç yüz bin nüfuslu kentin her semtinden akın akın üşüşen veletler sabah dokuzdan, akşam hava kararana dek para harcardı Gaziler'de..

Ülkü Tamer'in yazılarında sık sık bahsettiği, Nakıp Sineması'nın son yıllarıydı. Burç, Büyük, Baydar, Arı, Ses, Şehir sinemaları yine aynı cadde üzerindeydi. Kent sinemasıysa birkaç sokak arkadaydı.

Cumhuriyet'in ilk yıllarında, Kurtuluş Savaşı direnişçisi Nakıp Ali'nin öncülüğüyle başlayan "isinemalı günlerin" yavaş yavaş son demleri yaşanıyordu. Yazlık sinemalar yıkılmaya başlamış, videonun adı ağızlara sakız olmak üzereydi.

Kapalı gişe oynayan karate filmlerinin en sevileni hiç kuşkusuz "Burcelle"ydi. Filmden çıkan diğer müşteriler gibi, bizler de kendimizi karateci sanıp önümüze çıkan çöp tenekelerini, elektrik direklerini az dövmedik desem yalan olur. Salak bir nostalji olsun diye söylemiyorum fakat, o zamanlar en iyi cizgi roman tezgahları Nakıp Sineması'nın karşı köşesine, Antep Spor Kulübü'nün önüne açılırdı. Teksas, Tommiks içlerinde en popüler olanlarıydı. Bu kitapları aileler kızdığı için, tüm dünyada olduğu gibi, bizler de ders kitaplarının arasında okuduk. Nedense çizgi romanın ahlakımızı bozacağını zannederlerdi. Conan, Alaska, Mister No sonraki yıllarda çıkmıştı ve onlar da çok sevilmişti. Yine Tarkan ve Karaoğlan dergileri de bu tezgahların baş kahramanlarıydı. Gırgır, Fırt ve Çarşaf gibi mizah dergileriyse çok sonraları ikinci el piyasasına girebildi. (Fırt"fın ikinci sayfalarındaki manitaları gizli köşelerde dikizler, bu dergiyi asla eve götürmezdik.)

Bir hafta önce aldığınız bir kitabı ya da dergiyi, öteki hafta gidip aynı tezgahta takas yapabilirdiniz. Sizin gibi meraklıları uygun bir köşede yakalayıp, zaten okumuş olduğunuz kitabı, bir başka 'ikerize'e itelemek marifet isterdi çünkü tezgahçılar yakalarsa fena bir dayak yerdiniz.

O günlerde, bir başka zevkimiz de Baydar Sineması'yla Nakip Sineması'nın arasındaki sokakta satılan nohut dürümlerinden yemekti. Kendi aramızda buraya Baydar Restoran derdik. Et suyuyla haşlanmış nohutlar, taze lavaş ekmegin arasına konur, üzerine maydanoz ve taze soğandan eklenir, bol limonlu yenirdi. Eğer dürümü sinemaya girmeden önce yediysek, zort zurt seslerini çıkarmak için filmin en gürültülü yerini beklemek zorunda kalırdık. (Anlamayana Not; Nohut dürümünün yadigari osuruklar çok fena kokardi.)

Bir de traktörümsü de, değilimsi, azıcık seyyar araba da, nedense motorlusu bir araç vardı. Direksiyon arkadaydı, öndeyse Zihni Sinir'in kahramanlarının lâboratuarlarını andıran kıvrım kıvrım hortumlu, cam 'idalga-metreli'rquote, zımbırtılı *'salla-metresi'* olan acayip bir araç vardı. Belki inanmayanlar çıkar ama bu araba gazoz arabasıydı. Kıvrılarak gelen hortumların ucundaki musluktan gazoz doldurulurdu cam bardaklara. Bu gazoz o zaman, o yörede yaygın olan şişeli Portalin Gazoz'undan daha ucuz olurdu.

Yine şimdiki Çarkı Felek programında dönen çarkın miniciği vardı. Üzerindeki numaralara para basar, kazanan mavi bondrol, uzun Malboroyu kapardi. Köşelerde gizli gizli içilen sigaralarsa, her yerde oldugu gibi, Antep'te de çorapların içine saklanırdı.

Şimdilerde sinema tarihi diye anlatılan filmlerin çoğunu, o yıllarda sıcağı sıcağına bu sinemalarda izlemiş olmak benim için büyük mutluluk. Yılmaz Güney'in Arkadaş filmi epeyce kafamızı karıştırmıştı.

Çirkin Kral'dan vurdulu kırdılı bir şey beklerken, bir at arabacısıyla burun buruna gelince, ters kroşe yemiş gibi olmuştuk. Turist Ömer Uzay Yolunda ve Dünyayı Kurtaran Adam yine o günlerden kalma, mide ağrılarımdır. Allahtan Ayşecik hafiften sübyanlaşıp, ele ayağa gelen yaşlarındaydı ve gözü yaşlı melodram günlerini kaçırmıştık.

Belki yine inanmayan olur ama Yurttaş Kane, Potemkin Zırhlısı bu sinemalarda izlediklerimden. Kim akıl edip gösterime sokmuştu bu filmleri doğrusu hala merak ederim. Acaba diyorum biz, üç beş velet yan yana gelip Sinema-Tek'in gündüz matinesine giderdik de ben mi hatırlamıyorum...

Güzel günlerdi *netekim*...

şimdi düşününce aklıma Metin Üstündağ'ın o cümlesi geliveriyor, "çocukluk belki de en güzel olandır, zaman değil.?"

"PATRONUN EMRİ"
ÜMİT KİREÇÇİ
ÖTE, ORA-1
YIL:3158
İÇİNİZDE EN ÇOK BEN ÇALIŞIYORUM! HEM PATRON YAPIN DEDİYSE BİR BİLDİĞİ VARDIR...
SUS LAN BORULU! KIRK YILIN BAŞI BİR İŞ YAPACAKSIN ONDA DA VIR VIR VIR...
UVAAA! BOŞUNA GELDİK OLUM BURAYA...
N'OLUYO ORADA?
GİTTİ GAFAM... AH!
SEN KİME BORULU DİYON LAN? AL KAFAN BORU GÖRSÜN...
BANA HA...BİTTİN LAN SEN....!
GELME ÜSTÜME... GELMEEE!
NE HALİNİZ VARSA GÖRÜN BEN GİDİYOM...
SİZİ PATRONA SÖYLİCEM...
SEN ORANA ÜFLE BEN BORUYU ÜFLERİM...
HıNKII!

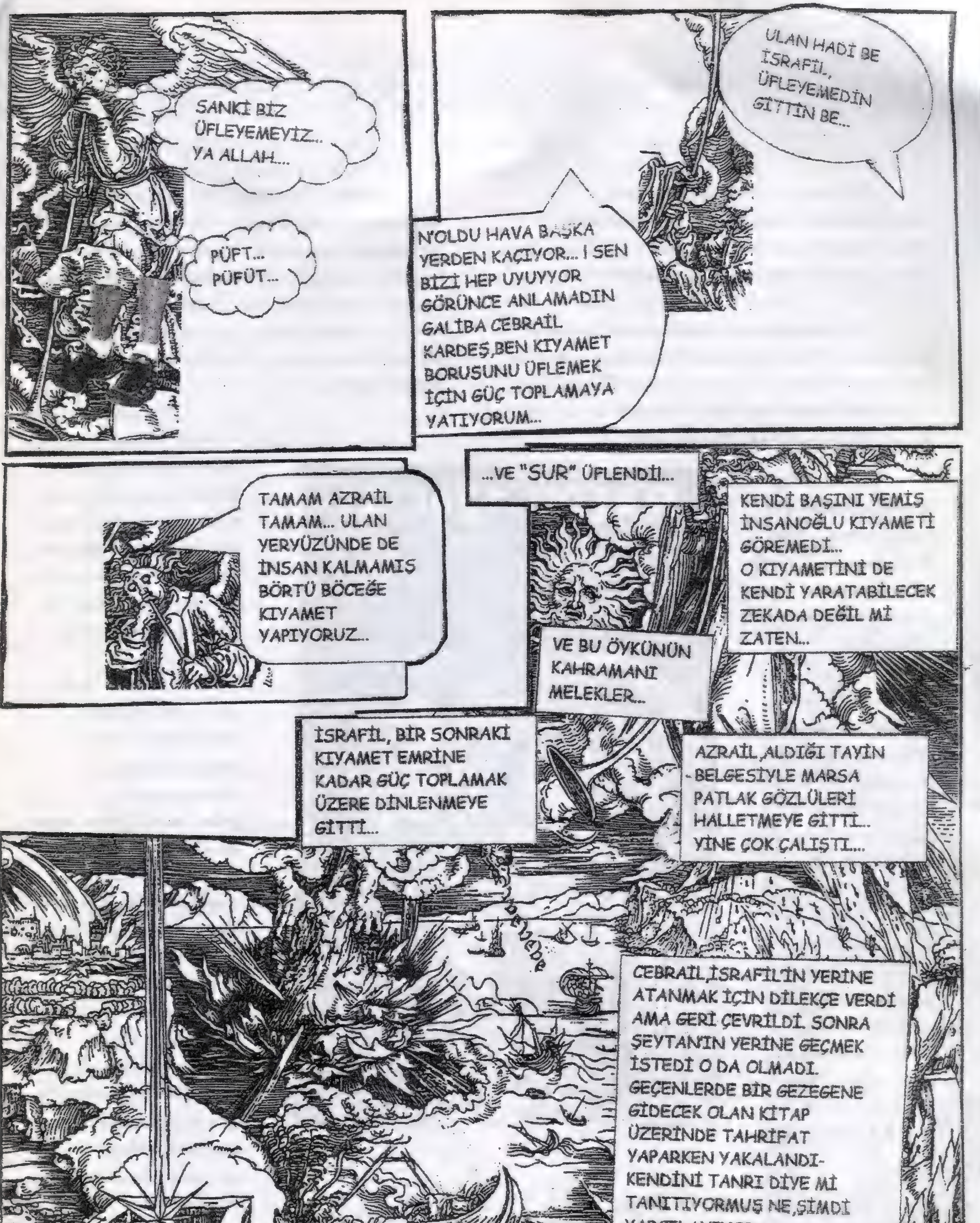

SANKİ BİZ ÜFLEYEMEYİZ.. YA ALLAH...
PÜFT... PÜFÜT...
ULAN HADİ BE İSRAFİL, ÜFLEYEMEDİN GİTTİN BE...
N'OLDU HAVA BAŞKA YERDEN KAÇIYOR... ! SEN BİZİ HEP UYUYYOR GÖRÜNCE ANLAMADIN GALİBA CEBRAİL KARDEŞ,BEN KIYAMET BORUSUNU ÜFLEMEK İÇİN GÜÇ TOPLAMAYA YATIYORUM...
TAMAM AZRAİL TAMAM... ULAN YERYÜZÜNDE DE İNSAN KALMAMIS BÖRTÜ BÖCEĞE KIYAMET YAPIYORUZ...
...VE "SUR" ÜFLENDİ!...
KENDİ BAŞINI YEMİŞ İNSANOĞLU KIYAMETİ GÖREMEDİ... O KIYAMETİNİ DE KENDİ YARATABİLECEK ZEKADA DEĞİL Mİ ZATEN...
VE BU ÖYKÜNÜN KAHRAMANI MELEKLER...
İSRAFİL, BİR SONRAKİ KIYAMET EMRİNE KADAR GÜÇ TOPLAMAK ÜZERE DİNLENMEYE GİTTİ...
AZRAİL,ALDIĞI TAYİN BELGESİYLE MARSA PATLAK GÖZLÜLERİ HALLETMEYE GİTTİ... YİNE ÇOK ÇALIŞTI...
CEBRAİL,İSRAFİL'İN YERİNE ATANMAK İÇİN DİLEKÇE VERDİ AMA GERİ ÇEVRİLDİ. SONRA ŞEYTAN'IN YERİNE GEÇMEK İSTEDİ O DA OLMADI. GEÇENLERDE BİR GEZEGENE GİDECEK OLAN KİTAP ÜZERİNDE TAHRİFAT YAPARKEN YAKALANDI- KENDİNİ TANRI DİYE Mİ TANITIYORMUŞ NE,ŞİMDİ YARGILANIYOR.
SON

MODERN RAPUNZEL ; RALPH 124 C41+

Bülent AKKOÇ

Bilimkurguyu seven okurların bazıları Hugo Gernsback adını duyunca bilirler ki sevdikleri türün "Baba"sından söz ediliyor. Ama konuyu genel hatlarıyla bilenlerse adı yeni duyulan bir yazar sanabilirler.

Bu yazıda değineceğimiz yazarımız 1900 yılında genç yaşında A.B.D.ye yerleşen Lüksemburg asıllı genç bir mucittir. O zamanlar yeni yeni gelişen "Elektrik" ve "Elektrikli Cihazlar" çağı insanın dimağını da çalıştıran bir şeyler bulmalarına yardımcı olmuştur.

Kendi çizdiği konstrüksiyonlara göre yaptığı radyoları satan Hugo Gernsback birçok elektrik dergisinin yayınlanmasını da sağlamıştır.

Ama asıl ününü 1926 yılında yayınlanan ilk bilimkurgu dergisi "Amazing Stories" ile yapmıştır. Aynı zamanda "Science Fiction" sözcüğünü de ortaya atmış ve türün adlandırılmasını sağlamıştır.

Türk okuru bugüne dek okuması gereken bazı eserlerden mahrum kalmıştır. Bu eserlerden birisi de modern bilimkurgunun babası sayılan Hugo GERNSBACK 'ın eseri RALPH 124 C41+ dır.

Aynı zamanda mucitte olan Hugo GERNSBACK "AMAZING STORIES" dergisinden yıllar önce yine kendisinin yayınladığı bir elektrik dergisi olan "MODERN ELECTRICS" de Nisan 1911-Mart 1912 arasında RALPH 124 C41+ adlı romanını tefrika etti.

Roman 2660 yılında New York kentinde yaşayan ve dünyanın en ünlü bilim adamlarından biri olan Ralph 124 C41+ nın yaşamından bir kesitle bize 1910'lu yıllardan bugünlere ve yarınlara ait olan öngörüleri aktarır. Bu eserde adı geçen bilim adamı Ralph 124 C41+ kendisini insanlığa ve bilime adamış , aynı zamanda laboratuvarı da olan evinden çıkmayan ve kadınlara yüz vermeyen bir cins "Rapunzel" dir.

Son deneyini sonuçlandırmanın sevincini yaşayan ünlü bilim adamı Ralph bir rastlantı sonucu kendi telefotunda (*) genç ve güzel bir kızın yüzünü görür. İsviçre'de oturan bu genç kızı evine çarpacak olan çığdan kendi cihazları sayesinde kurtarır.

2660 yılının bu dahi bilim adamı 200 metre yükseklikteki çelik ve cam karışımı devasa ev-laboratuvarında (gökdeleninde) zaman zaman ekranlar yardımıyla vatandaşlarla iletişim de kurabilmektedir. Kitapta bunu açıklar. Ralph birçok ekranın bulunduğu bir stüdyo benzeri odaya girer ve kendisini izleyenlere "online" sunuş yapar. Hugo Gernsback günümüzde evlerden internet yardımıyla daha ancak başlangıç aşamasında olduğumuz yüz yüze görüşebilme iletişiminden bahsetmektedir

Ünlü ölü köpek deneyi ile uğraşan Ralph birden sürpriz misafirlerle karşılaşır. Ölümden kurtulan genç kız Alice ve babası James deneme seferleri yeni yapılan Atlantik altı tüp geçidi kullanarak hızla New York'a gelmişlerdir.

Bu konuda da şunları söylemek istiyorum.2001 Haziran ayında gazeteler Atlantik altına yapılacak olan bir tüp yolun uzunluğunun yanısıra ulaşıma sağlayacağı katkıyı da belirtiyorlardı. Ralph , Alice'e New York'u tanıtmak ister ve birlikte kenti gezmeye başlarlar. Yapay yiyecek üretme tesisleri ve havada kurulu olan Ulusal Oyun alanına götürür. Dönüşlerinde yolda giderlerken Alice kendisini çılgınca seven bir aşığı tarafından kaçırılır. Ralph ve yardımcıları teknik cihazları ile Alice'in peşine düşerler. O güne dek kendini bilime ve insanlığa adamış olan bu dahi bilim adamı kalbinde aşkın karşı konulmaz darbesini hissetmiştir. Sevgilisini bulur ama onu kaçıran aşığı Fernandı yakalayamaz. Hugo Gernback Ralph ile Alice'e New York sokaklarında daha rahat gezebilsinler diye "elektromotorlu patenler" giydirir. Bugün ise biliyoruz ki 2001 yılının üzerine yarışmalar düzenlenen en ilginç buluş diye tanıtılan "Ginger" aslında bu elektromotor patenlerin dedesi. Yani 30 yıl sonra yollarda bu patenlerle bir yerlere giden kişileri rahatlıkla görebiliriz.

Bir başka gün birlikte yerçekimi sirkini gezmeye giderler ama dönüşte içinde bulundukları hava taksisinde bayıltıcı gazla uyutulurlar. Alice bir kez daha kaçırılmıştır. Çılgın aşık Fernand bu kez hazırladığı bir uzay gemisine bindirdiği sevdiği kızla havalanır.

Aslında Alice'i seven bir başkası daha vardır. Marsta yaşayanlardan biri olan Llysanorh'ta ona çılgınca aşıktır ve kendi uzay gemisi ile Fernand'ın peşine düşer ve Alice'i onun elinden alır.

Ralph ise kendi uzay gemisinde Alice'i kurtarmak için planlar yapar ve uzay gemisini Marslı Llysanorh'a farkettirmeden yanaştırmak için yapay bir kuyruklu yıldız şekline bürünür.

Sevdiği genç kız için ölüme atılmaktan bile çekinmeyen aşık bilim adamı Ralph'ın başına gelecekleri ise meraklı okurlara bırakıyoruz. Bu arada içimden geçen bir düşünceyi de siz sevgili okurlarla paylaşmak istiyorum. Bu romanı yazdığı sırada acaba Hugo Gernback' ta birisine aşık mıydı?

Hugo Gernsback'ın bu eserinde daha sonra gerçekleşecek bazı öngörülere de şahit oluyoruz. Örneğin ünlü A.B.D. gazetesi "The New York Times" yayınlanmadan yıllar önce Ralph'ın ellerinde ve bir pul büyüklüğünde özel bir cihaz yardımıyla okunabiliyordu.

Gerçek yaşamda aynı zamanda bir mucitte olan Hugo Gernsback'in romanda bahsettiği ve nasıl çalıştığını anlattığı "Aktinoskop" ise bildigimiz radardır. Gerçeğinin gerçekleştirilmesi ise ancak İkinci Dünya Savaşında olmuştur.

Hugo Gernsback'fın anlattığı New York sokaklarında hızlı giden elektromotorlu patenlerle gezmek,içinde binbir çeşit güzel ve hoş kokulu baharatın kullanıldığı lezzetli yiyeceklerin bulunduğu "bilimsel café"ler de beslenmek,uçan hava taşıtlarıyla gökyüzündeki spor ve eğlence merkezlerine gidip hoş vakit geçirmek insanı başka dünyalara götürüyor. Nitekim çocukken bu kitabı okuyarak büyüyen Isaac Asimov, Robert Heinlein gibi yazarların eserlerinde de benzer öğelere rastlıyoruz.

(*) Telefon,bilgisayar,tarayıcı ve yazıcı karışımı bir cihaz.

RALPH 124 C41+
Hugo Gernsback
çeviren:
Barış Emre Alkım
Atılgan Yayınları
2001
4 Milyon Lira

Kestanevi Çizerler

Hazırlayan: Ümit Kireççi

Sol çizimler:
Fikret Kol

Yorumsuz

Sağ Çizimler:
Neal Adams

BORAX

BATMAN

Kahramanlar Değişirse...!

Ercan SÜT

Yetmişli yıllardaki çizgi kahramanları hatırlayanlar çoğunlukta olsa gerek. Şöyle bir anımsamaya çalışalım; Teksas, Tommiks, Kaptan Swing, Kızılmaske ... Tüm bu tiplemelerin ortak noktaları neydi peki? Öncelikle onurlu oluşları. Hemen hepsinin burnundan kıl aldırmayacak kadar gururlu bir tavırları vardı abartılmış bir biçimde. İkincil olarak, adalet kavramına tam anlamıyla sahip çıkmaları; bu kavram o denli önemliydi ki bir çizgi kahramanın varoluş sebeplerinden biri belkide en önemlisi olarak önümüze çıkıverirdi. Öyle ya, bir kahraman var olan haksızlığı , adaletsizliği, bizim küçücük dünyalarımızda olsun düzeltemeyecekse ne işe yarardı ki? Üçüncü özellikleri; yardımsever ve merhametli oluşları. Savaştıkları kötü karakterler bile zor duruma düşseler, düşene vurulmaz felsefesiyle yardım ellerini uzatırlardı.

Hele de bu şansı size çizgi romanların sürükleyici maceraları sağlıyorsa değme gitsin. Gelsin Teksas"fdn Avukat Konoli'yle elele verip yürüttüğü bağımsızlık mücadelesi gitsin. Bu ve benzeri ortak özelliklere sahip kahramanların soyu 80'li yılların başlarında yavaş yavaş tükenmeye yüz tuttu. Çizgi romanlar hala yayınlanıyor kuşkusuz, ama bu çizgi kahramanlara can veren, bir anlamda ruhunu oluşturan duygular ölmeye başladı.Toplumların var olan koşullardan etkilenmeksizin kültür-sanat yapıtları ortaya koyamamaları gibi bir gerçeklik var ortada çünkü. Yaşadığımız o yılları düşünün bir. Eğer yaşam standardınız orta halli bir ailenin çocuğu olmanıza olanak tanıyorsa ve göreceli olarak da özgür bir yapıya sahipseniz, o evde ve toplumda özlemi duyulan , yoğun olarak istenen ne varsa dile getirme ve duyumsama şansına sahipsiniz demektir.

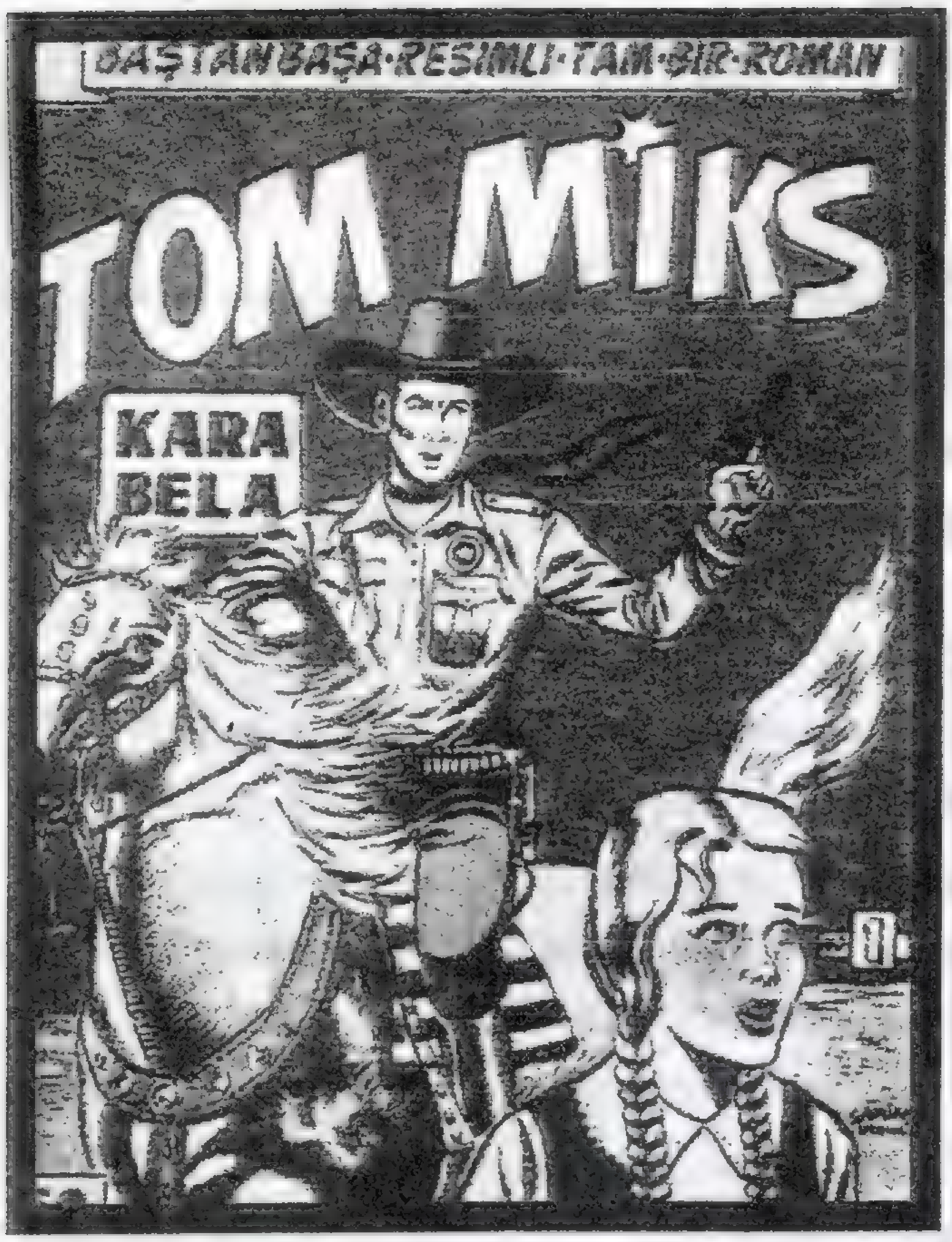

Yüzbaşı Tommiks'in çocuk yaşta kavuştuğu olağanüstü kariyeriyle başardıkları ve kötü yerlilerle birebir sürdürdüğü savaş. Çizgi romanları çizgi roman yapan içindeki duygular ve bu duyguların içimizde bir yerleri cızz ettirmesiydi bence. Yoksa ne bilirdik ki üniformalarında GR yazan kötü suratlı hain bakışlı İngiliz askerlerinin Majestelerinin çıkarlarını korumak, koca bir kıtayı sömürgeleştirmek için zavallı milliyetçilerin peşinde olduğunu. Ya da, zavallı kızılderilileri yerlerinden yurtlarından edip habire öldüren Amerikan Süvarileri'ni veya bir tür Milis kuvveti olan Rangers (Korucular) birliklerini ve onların şanlı Yüzbaşılarını alkışlamayı şimdilerde içimize sindirebilir miydik diye sormak daha anlamlı galiba. Çizgi romanlar masumiyetimizin, güdük kalmış duygularımızın, ana-babalarımız tarafından dayanışılarak yürütülen sindirilme poltikasına karşı çıkışımızın,mahallenin büyük çocuklarından dayak yiyip itilip kakılmışlığımızın ve daha ne kadar bizi sindiren şey varsa hepsinin birden deva bulduğu yerdi.

Sadece bu kadarlada kalmıyor, ileride nasıl büyükler olmak istediğimizin yön gösterici rolünü de üstleniyorlardı büyük bir tevazuyla. Çok azımız o romanlardaki kötü karakterlere özendik. Hemen hemen tamamımız iyi olmayı seçtik ve kendi yaşamımızda o romanlardaki kadar doyurucu ve serüven dolu olsun istedik içten içe. Bu yüzdendir belki de, bizim kuşağın büyük çoğunluğunun hala bir baltaya sap olamaması. Adam olmak için acımasız olmak ve koşullar neyi gerektiriyorsa onu yapmak lazım, lazım da bizim kuşak hala kıvıramıyor acımasız ve de çıkarcı olmayı. Bizim çizgi roman çocukları büyüdüler büyümesine de bir türlü hayallerindeki adaletli, onurlu, yardımsever kahramanlar olmayı beceremediler, nasıl becersinler; piyasa ekonomisi koşulları izin vermiyor ki bir türlü. Ama bir tek şeyi çok iyi başardı bizim çocuklar; o kahramanlar kadar hatta onlardan daha da cesur olmayı. Kahramanlar sadece kitabın öznel koşullarında kahramanlık yapıyorlar çünkü bizim çocuklarsa hayatın genel koşullarında. Kim daha kahraman, varın siz düşünün gayrı.

BEN BİR KADINIM
KOCAMLA SEVİŞMEK GÖREVİM
OĞLUMA YAPTIĞI HER ŞEYDE DESTEK OLMAM ŞART!
HELE KIZIM! GÜZEL KIZIM,ONUN HERŞEYSİ BENİM
BİLİYOR MUSUNUZ A DOSTLAR....
BEN AİLEMİ ÇOK SEVİYORUM!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!
MK

Saniye'lik

gayefe

Tüm renklerin solduğu..
ve,
yalnızca sana ait olanların
bende kalabildiği
bir akşam üstü..
ve ben
son kez sana...

kayboluşumun
tüm
izlerini
anlattım,
yaralanmalarımı
sürüklenmelirimi
serdim
gözlerinin
önüne

saat belki de
sana dönerken
bizler yitirdiklerimizin
farkına varmadan
uzun uzun konuştuk

Tanrının bizi unuttuğu zamanları,
sorduk birbirimize..
doyasıya değil
ölesiye savaştık belkide..

kaybolup gidenlerin
izlerine ve bıraktıklarına
aldırmadan,
boşlukta
bir dala tutunur gibi
çabaladık...

sen ne dersen de..
bizler
ağır ağır
bitişin
ölümünü
yaşadık...

ROBİNSON
Ultra modern bir zamanda takvim 2550'yi gösteriyordu.
Takvim 2550'yi gösteriyordu.
Ve son teknolojiyle donanmış bir "TİTANİK" doğanın gücüne yenik düşerek batıyordu.
Tek kurtulan modern çağın modern insanı oldu!
Senin dünyan uzakta bir yerde dostum,ufkun ardında...
İyi hayatta kalmalar...!

3 hafta sonra...

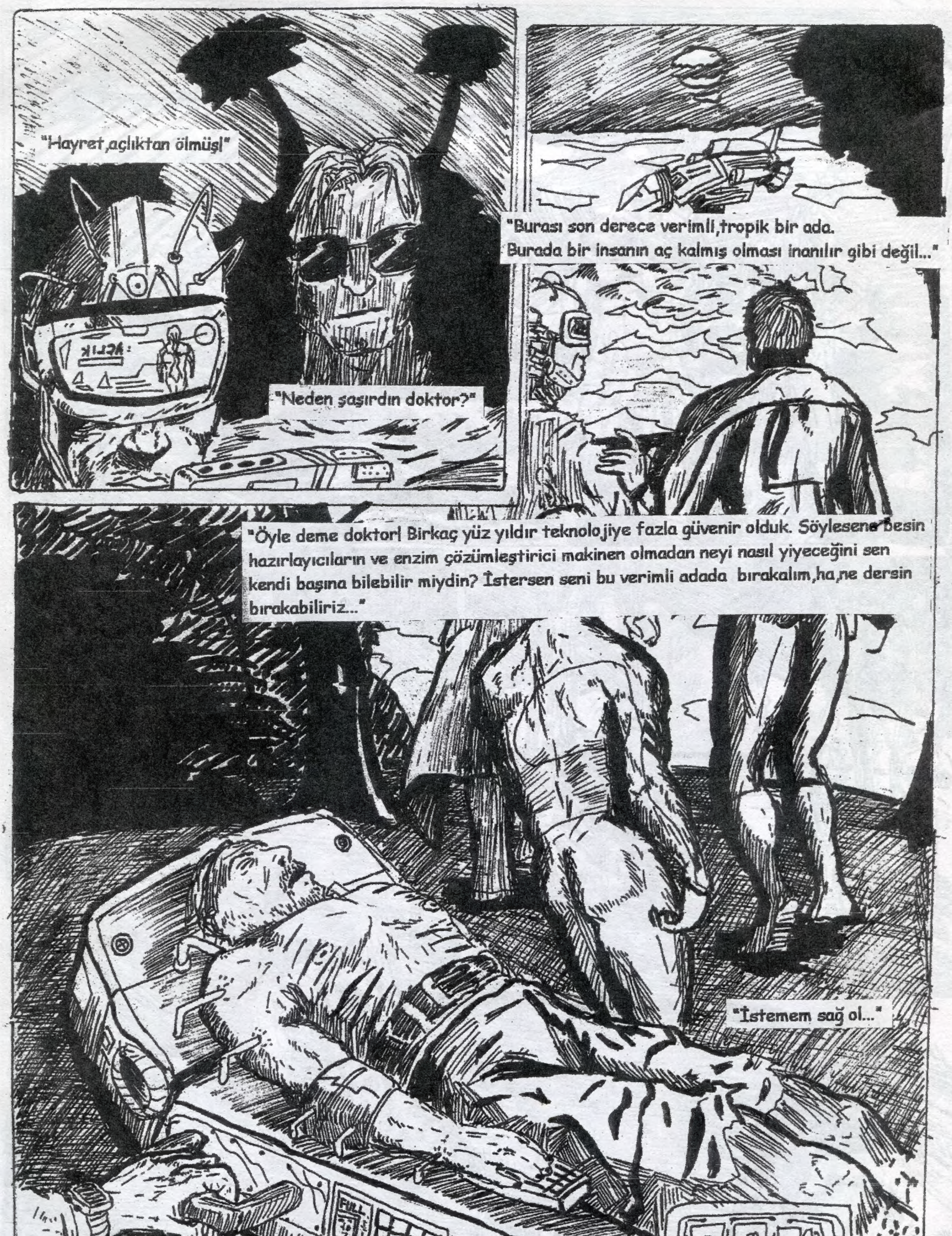
"Hayret,açlıktan ölmüş!"
"Neden şaşırdın doktor?"
"Burası son derece verimli,tropik bir ada. Burada bir insanın aç kalmış olması inanılır gibi değil..."
"Öyle deme doktor! Birkaç yüz yıldır teknolojiye fazla güvenir olduk. Söylesene besin hazırlayıcıların ve enzim çözümleştirici makinen olmadan neyi nasıl yiyeceğini sen kendi başına bilebilir miydin? İstersen seni bu verimli adada bırakalım,ha,ne dersin bırakabiliriz..."
"İstemem sağ ol..."
SON

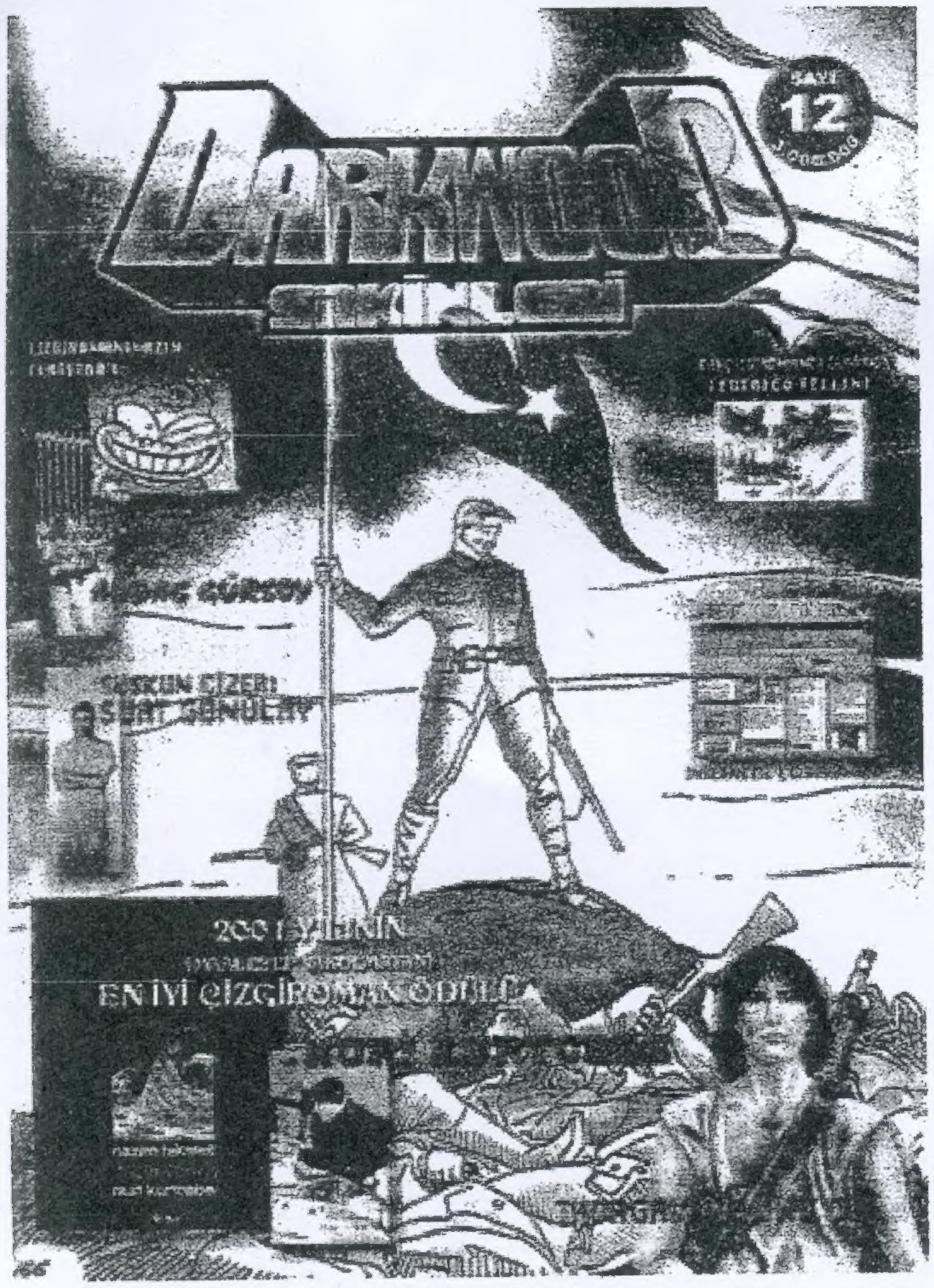

ÇİZGİROMAN KÜLTÜRÜ DERGİSİ DARKWOOD SAKİNLERİ'NİN 12. SAYISI MART AYI İLE BİRLİKTE TÜM ÇİZGİROMAN SEVERLERE ULAŞIYOR.

ESKİ SAYILARI EDİNMEK VE İLETİŞİM İÇİN ADRES:

POSTA KUTUSU: 54 , 34417 ,
AKSARAY-İSTANBUL
POSTA ÇEKİ HESAP NUMARASI:
HAKAN ALPİN ADINA 1600155

DENİZ FENERİ

SITDOWN KOMEDİ

2 BÖLÜM

YAZAN-YÖNETEN-SUNAN

HADİ ÇAMAN ve CANDAŞ ÇAMAN

Teşvikiye Cad. No:160 Nişantaşı

Tel: (0212) 246 17 77- 219 36 29

Faks: (0212) 246 17 77

kırk ambar

sahaf

ÇİZGİROMAN
MİZAH
KARİKATÜR
AFİŞ

TURNACIBAŞI SOK. 23/25 ANABALA PASAJI NO: 19
(GALATASARAY HAMAMI YOLU)
80060 BEYOĞLU İSTANBUL-TÜRKİYE TEL: 0 212 292 27 66

Fuaye Cafe

TEŞVİKİYE CADDESİ NO: 160 NİŞANTAŞI
(n-tv karşı çaprazı)
TEL: 232 50 34 – 232 49 20

PIKAKNIS
CAFE - TERIA

GAZETECİ EROL DERNEK SOK. İDRİS BEY İŞ HANI NO: 18/10
BEYOĞLU-İSTANBUL